

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

**м. Чернівці
20-21 лютого 2025**

**МАТЕРІАЛИ
З НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ
"МЕДИЧНА СИМУЛЯЦІЯ-
ПОГЛЯД У МАЙБУТНЄ"**

УДК: 378.147.091.33–048.63:61(063)

М 42

Головний редактор:

Ігор Геруш — ректор закладу вищої освіти Буковинського державного медичного університету, д.мед.н., професор.

Редакційна колегія:

Володимир Ходоровський — к.мед.н., доцент, проректор із науково-педагогічної роботи;

Сергій Сажин — к.мед.н., доцент, начальник навчального відділу із сектором моніторингу якості освіти та інформаційно-аналітичного забезпечення;

Віталій Смандич — к.мед.н., керівник навчально-тренінгового центру симуляційної медицини, доцент кафедри внутрішньої медицини, клінічної фармакології та професійних хвороб;

Людмила Хлуновська — к.мед.н., доцент кафедри педіатрії та медичної генетики;

Валерія Андрієць — викладач коледжу Буковинського державного медичного університету, кафедра суспільних наук та українознавства;

Віталіна Сокорська — провідний фахівець навчально-тренінгового центру симуляційної медицини;

Віталій Поточняк — фахівець I категорії навчально-тренінгового центру симуляційної медицини;

Василь Бондар — фахівець II категорії навчально-тренінгового центру симуляційної медицини;

Едуард Зуб — фахівець I категорії навчально-тренінгового центру симуляційної медицини.

У тезах доповідей науково-практичної конференції з міжнародною участю лікарів, науковців та молодих учених, подаються стислі відомості щодо результатів наукової роботи, виконаної учасниками конференції.

М 42 Медична симуляція — погляд у майбутнє (для лікарів, науковців та молодих учених): наук.-практ. конф. з міжнар. участю.

Чернівці, 20–21.02.2025 року: тези доп. /Чернівці: БДМУ. — 292с.

УДК: 378.147.091.33–048.63:61(063)

М 42

Буковинський державний медичний університет, 2025

МЕТОДИКА CLINICAL CASE DISCUSSION ЯК ІНСТРУМЕНТ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ

Процик А.Л., Пришляк О.Я., Бойчук О.П., Тилищак З.Р.

*Івано — Франківський національний медичний університет
м. Івано-Франківськ*

Вступ. Сучасна медична освіта вимагає інтеграції активних методів навчання, що сприяють розвитку клінічного мислення та навичок прийняття рішень, а також міждисциплінарної комунікації [1]. Однією з ефективних методик є розбір клінічних кейсів Clinical Case Discussion (CCD) — аналіз клінічних випадків, що ґрунтується на принципах проблемно-орієнтованого навчання. Провідні європейські медичні заклади вищої освіти активно використовують CCD в навчальному процесі [2].

Основна частина. Активна інтеграція в навчальний процес методики аналізу клінічних випадків (CCD) для підготовки майбутніх лікарів відбувається і в Івано-Франківському національному медичному університеті (ІФНМУ). Досвід застосування такого підходу представники університету отримали під час стажування в Університеті Людвіга-Максиміліана в Мюнхені (Німеччина) [3]. Після цього в березні 2023 року вперше було використано метод CCD у навчанні студентів ІФНМУ в межах засідання студентського наукового гуртка кафедри інфекційних хвороб та епідеміології. Надалі ця методика була впроваджена й на інших кафедрах університету, зокрема внутрішньої медицини № 1, клінічної імунології та алергології ім. акад. Є.М. Нейка, а також акушерства та гінекології ім. професора І.Д. Ланового. Для розширення охопленої студентської аудиторії CCD проводили на засіданнях наукових гуртків та заходах, організованих студентськими ініціативами.

Методика аналізу клінічних випадків (CCD) забезпечує послідовний розбір кейсу та може використовуватися навіть за відсутності можливості представлення студентам реального пацієнта. Натомість, стандартні ситуаційні задачі не завжди дають змогу повноцінно змодельовати справжню клінічну ситуацію. Важливою перевагою цього підходу є розвиток у студентів клінічного мислення, що сприяє вдосконаленню їхніх професійних навичок [4, 5, 6].

Формат CCD передбачає аналіз клінічного випадку за допомогою мультимедійної презентації в групах із 8–10 студентів. Матеріал для кейсу готують досвідчений викладач-клініцист та щонайменше двоє студентів, які виконують ролі презентатора та модератора. У процесі розбору клінічного випадку презентатор послідовно представляє анамнез пацієнта, результати його обстежень та призначене лікування на догоспітальному етапі, після чого подає дані про динаміку стану пацієнта після госпіталізації. Під час обговорення модератор зі студентами виокремлюють основні симптоми патології, ранжують їх за значущістю та записують у таблицю або на фліпчарт. У подальшому один чи декілька студентів формулюють короткий висновок (assessment), що містить ключові моменти анамнезу. Наступний етап розбору — складання переліку диференційних діагнозів та визначення необхідних методів діагностики, які дають змогу підтвердити чи спростувати діагноз нозології. Після того, як студентами було встановлено остаточний діагноз, викладач додатково роз'яснює основні аспекти захворювання (teaching points) для кращого засвоєння матеріалу. Важливо, що, під час участі в аналізі клінічного випадку, студенти можуть використовувати всі доступні для них джерела інформації (книги, довідники, доступ у мережу інтернет).

Згідно з результатами проведеного після впровадження CCD опитування 150 студентів, 89,3 % позитивно оцінили цей підхід, а 68,7 % висловили бажання зробити його постійною частиною навчального процесу. З огляду на отримані дані кафедрами, які активно застосовували Clinical Case Discussion, було ухвалено рішення включити його до структури практичних занять і внести до навчальних планів на 2024–2025 навчальний рік.

Висновки. Методика розбору клінічних кейсів (CCD) є потужним інструментом у підготовці студентів-медиків. Вона сприяє розвитку клінічного мислення, інтеграції теоретичних знань у практику та формуванню навичок командної роботи. Запровадження цієї методики в освітній процес дасть змогу підвищити якість медичної освіти та підготовку висококваліфікованих фахівців.

Список використаних джерел:

1. Cabinet of Ministers of Ukraine (2019). Розпорядження Кабінету Міністрів України № 95-р. від 27 лютого 2019 р. «Про схвалення Стратегії розвитку медичної освіти в Україні». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/95-2019-%D1%80#Text>.
2. Weidenbusch M, Lenzer B, Sailer M, et al. Can clinical case discussions foster clinical reasoning skills in undergraduate medical education? A

- randomised controlled trial. *BMJ Open*. 2019;9(9):e025973. Published 2019 Sep 6. <https://doi:10.1136/bmjopen-2018-025973>.
3. Zottmann JM, Horrer A, Chouchane A, et al. Isn't here just there without a «t» — to what extent can digital Clinical Case Discussions compensate for the absence of face-to-face teaching?. *GMS J Med Educ*. 2020;37(7):Doc99. Published 2020 Dec 3. <https://doi:10.3205/zma001392>.
4. Ащеулова Т. В. Кейс-метод як симуляційна технологія при викладанні освітньо-професійних програм та практичних медичних освітніх компонентів / Т. В. Ащеулова, Н. М. Кузьменко, Л. В. Завгородня // Актуальні питання педагогіки вищої медичної освіти: збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю, м. Харків, 28 травня 2024 р. / Харківський національний медичний університет. — Харків, 2024. — С. 23–24. <https://repo.knmu.edu.ua/handle/123456789/35417>
5. Cased Based Discussion (CBD) — Guidance <https://www.skillsforhealth.org.uk/wp-content/uploads/2021/01/CBD-Guidance.pdf>
6. Степанова Г.М. Застосування кейс-технологій у викладанні фундаментальних дисциплін у медичному ЗВО. Пн [інтернет]. 21, червень 2020 [цит. За 12, лютий 2025];(2). <https://doi:10.31651/2524-2660-2020-2-67-72>.

ПЕРСПЕКТИВИ ЗАСТОСУВАННЯ СИМУЛЯЦІЙНИХ МЕТОДИК НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ НА КЛІНІЧНИХ КАФЕДРАХ

Рева Т.В., Рева В.Б. Трефаненко І.В.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Розвиток мотиваційної відповідності професійної діяльності є нагальною складовою формування всебічного навчального процесу, розроблення якого дасть змогу поглибити специфіку, спрямованість і структуру навчання. Сучасні умови змінюють оцінку практичної підготовки майбутнього лікаря. Методика мотивації навчання передбачає комбінований підхід — поєднання традиційних методик викладання клінічних дисциплін та застосування симуляційних методик. Нині маємо широкі можливості керуватися впровадженнями в навчально-методичний процес нових методик, брати участь у грантах, користуватися надбаннями іноземних колег. Останнім часом стали популярними віртуальні технології в різних сферах діяльності людини, зокрема й у медицині. У медичній